

คำกล่าว

โดย

พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการไทย

ในการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน ครั้งที่ 9 (9th ASED)

วันพุธที่ 25 พฤษภาคม 2559

เวลา 09.30 น.

ณ รัฐ Selangor ประเทศมาเลเซีย

ท่านรัฐมนตรีศึกษาประเทศอาเซียน

รองเลขาธิการอาเซียน คุณวงศ์เทพ อรรถไกรวัลลือ

แขกผู้มีเกียรติ

สุภาพบุรุษและสุภาพสตรี

ในนามของกระทรวงศึกษาธิการไทย ผมขอแสดงความยินดีต่อดาโต๊ะศรี มาห์ดซีร์ คาลิด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมาเลเซีย และ ดร. เมียว เรียน คยี่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเมียนมา ประธานและรองประธานการประชุมประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน ครั้งที่ 9 พร้อมทั้งขอขอบคุณต่อรัฐบาลมาเลเซียและกระทรวงศึกษาธิการมาเลเซียในการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมครั้งนี้

ผมเชื่อมั่นว่าปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียนทุกประเทศต่างให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา รวมทั้งประเทศไทย ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการปฏิรูปการศึกษา ที่กำหนดเป้าหมายเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ยกระดับคุณภาพ สร้างโอกาสทางการศึกษา และผลิตกำลังคนให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน รวมถึงสร้างผู้เรียนให้มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ ด้วย ซึ่งเรื่องนี้เป็นจุดเน้นสำคัญในการจัดการศึกษาตลอดชีวิต โดยพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้มอบให้กระทรวงศึกษาธิการบูรณาการทำงานร่วมกับกระทรวงต่างๆ เพื่อพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงแรงงาน และกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำหรับประเด็นเด็กตกหล่นนั้นเป็นประเด็นที่ประเทศไทยให้ความสนใจ ในโอกาสนี้จึงขอขอบคุณประเทศสมาชิกอาเซียนที่ให้การสนับสนุนข้อริเริ่มของไทยในการจัดทำปฏิญญาอาเซียนว่าอาเซียนว่าด้วยการศึกษาสำหรับเด็กตกหล่น (ASEAN Declaration on Education of Out - of - School Children and Youth : OSCY) เพื่อส่งเสริมการศึกษาที่ครอบคลุมและทั่วถึง

นโยบายด้านการศึกษาของประเทศไทยมีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับประเด็นที่ได้มีการหารือในกันในที่ประชุมอาเซียนและซีมีโอ โดยขอยกตัวอย่างในเรื่องบทบาทครู ซึ่งนายกรัฐมนตรี ได้มอบนโยบายในการประชุมทางไกล “นายกรัฐมนตรีพบเพื่อนครูทั่วประเทศ” ที่ประเทศไทย ซึ่งถือเป็นการพบกับครูจำนวนมากถึง 450,000 คน (จำนวน 250,000 คน ในห้องประชุม และผ่าน VDO Conference จำนวน 425,000 คน) โดยมีประเด็นต่างๆ ได้แก่ การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 การปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ระบบประกันและประเมิน

คุณภาพ และการใช้ ICT โดยท่านได้เน้นย้ำให้ครูทุกคนต้องพัฒนาให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลก ด้วยการเรียนรู้ไปพร้อมกับนักเรียน ซึ่งเป็นแนวคิดเดียวกับที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการของมาเลเซีย ที่ได้กล่าวไว้เมื่อการประชุมหารือเชิงยุทธศาสตร์ระดับรัฐมนตรีศึกษาของซีมีโอ (SDEM) ที่บันดุง อินโดนีเซีย เมื่อเดือนเมษายนว่า “ครูคือผู้ที่เกิดก่อนดิจิทัล ในขณะที่นักเรียนนั้นมาพร้อมกับดิจิทัลโดยกำเนิด”

ผมขอแสดงความขอบคุณท่านอานิส บาสวีตัน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและวัฒนธรรมอินโดนีเซีย ที่ได้เสนอแนวคิดเรื่องผู้เรียนศตวรรษที่ 21 ในขณะที่ห้องเรียนบางแห่งยังเป็นห้องเรียนในยุคศตวรรษที่ 19 แนวคิดนี้จุดประกายให้ผมต้องไปตระหนักคิดว่า ทำอย่างไรที่เราจะให้นักเรียนของเราจะสามารถเรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพ โดยใช้ประโยชน์สูงสุดจากทรัพยากรที่เราแต่ละประเทศมีอยู่ ผมจึงมีความคิดว่าซีมีโอและอาเซียนควรร่วมมือกันดำเนินโครงการห้องเรียนศตวรรษที่ 21 สำหรับประชาคมอาเซียน หลายท่านในที่นี้อาจคิดว่าไม่ใช่โครงการใหม่ อย่่างไรก็ตามถ้าเราร่วมมือกันพัฒนาบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาราชการในการทำงานของอาเซียน ผมเชื่อว่าจะสามารถเปลี่ยนลักษณะห้องเรียนแบบเดิมให้เป็นห้องเรียนศตวรรษที่ 21 ได้ โดยจะเป็นการสอนแบบ Real time broadcast ผมมั่นใจว่า โครงการนี้นอกจากจะยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแล้ว การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ยังเป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาด้วยความสนุกสนานด้วย โดยมีความสอดคล้องตามประเด็นสำคัญด้านการศึกษาของอาเซียน 8 ประการ ที่ได้รับรองโดยรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน ครั้งที่ ๕ ณ สปป. ลาว เมื่อปี 2557

ผมเชื่อว่าศูนย์ SEAMEO RELC ณ สิงคโปร์ ด้วยการสนับสนุนจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการของสิงคโปร์ จะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่เหมาะสมเพื่อเป็นหลักสูตรใช้ร่วมกัน และศูนย์ SEAMEO SEAMOLEC ณ อินโดนีเซีย จะให้การสนับสนุนในเชิงเทคนิค

ในระหว่างการประชุมหารือเชิงยุทธศาสตร์ระดับรัฐมนตรีศึกษาของซีมีโอ ณ เมืองบันดุง นั้น ผมได้แจ้งที่ประชุมว่ารัฐบาลไทยได้ริเริ่มความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ภายใต้ชื่อว่า “ประชารัฐ” ทั้งนี้ ผมมีข้อสังเกตว่าประเทศสมาชิกอาเซียนบางประเทศได้มีการใช้แนวปฏิบัติเช่นเดียวกัน

นโยบายประชารัฐในประเทศไทยนั้นแตกต่างจากโครงการรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรต่างๆ หรือ CSR (Corporate Social Responsibility) ซึ่งส่วนใหญ่จะจัดกิจกรรมตามความพร้อมหรือความต้องการของภาคเอกชน แต่การทำงานร่วมกันครั้งนี้จะเป็นระบบมากขึ้น โดยเอกชนจะส่งเจ้าหน้าที่ (School Partners) เข้ามาสำรวจความต้องการในการพัฒนาโรงเรียนด้านต่างๆ ร่วมกับครูใหญ่

ความต้องการในการพัฒนาโรงเรียนด้านต่าง ๆ นั้น ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านสื่อและการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาครู ด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีการเรียนการสอน และการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน โดยจัดทำเป็นแผนงานของแต่ละโรงเรียน เพื่อเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากภาคเอกชน หรือรัฐบาล ซึ่งในเดือนมิถุนายน 2559 นี้ จะมีการลงนามในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือระหว่างบริษัทชั้นนำของไทย 12 แห่ง ในการร่วมสนับสนุนงบประมาณเพื่อการพัฒนาโรงเรียนเป็นจำนวนเงิน 47 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ให้กับ 3,343 โรงเรียนนำร่อง

นโยบายประชารัฐจะรวมถึงความร่วมมือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกระดับการศึกษา ได้แก่ การศึกษา
ขั้นพื้นฐาน ด้านเทคนิคและอาชีวศึกษา และอุดมศึกษา อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ผมได้กล่าวมานั้น
เป็นระยะแรกของการดำเนินการในการศึกษาขั้นพื้นฐานเท่านั้น

ผมมั่นใจว่า การปฏิรูปการศึกษาประเทศไทยจะสามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้
และเรายินดีที่จะแบ่งปันประสบการณ์ของเราต่อประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อให้ภูมิภาคของเรา
มีความเจริญรุ่งเรืองและยั่งยืนมากยิ่งขึ้น

ขอบคุณ

สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
25 พฤษภาคม 2559